

LXXXVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om nogle Forandringer i §§ 1, 2 og 4 af Forordningen om Jord-
eiendommens Udstykning af 3die December 1819, saavelsom i §§ 4 og 5 i Forordning
om Kjøbstadjorders Afhændelse af 18de October 1811.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 31te Januar 1861.)

Det foreliggende Lovforslag indeholder to væsentlig forskjellige Bestanddele, idet de to første Paragraffer gaae ud paa at lette Udstykningsen af de almindelige Landeiendomme, medens den sidste Paragraff søger at formindste de Byrder, som hvile paa Afhændelsen af Kjøbstadjorder.

Indholdet af hver af de to første Paragraffer er atter forskjelligt derved, at den første Paragraff gaaer ud paa i visse Tilfælde at nedsætte Fordringerne til Hovedparcellens Størrelse, medens den anden Paragraff har samme Formaal med Hensyn til de andre til Bebyggelse bestemte Parceller.

Samtlige Medlemmer af Udvalget have med Hensyn til de to første Paragraffers Indhold ganske kunnet tiltræde den Grundtanke, som gaaer igjennem dem.

Skvad særligt den første Paragraff angaaer, er det utvivlsomt, at de hidtil fulgte Regler for Hovedparcellens Størrelse ofte træde hindrende iveien for Udstykning, hvor saavel Staten som de vedkommende Parter maatte ønske en anden Fordeling af Jorden, end den bestaaende. Dette gjælder især om en Mængde jydsk Eiendomme med forholdsvis store Arealer, som enten slet

ikke, eller dog kun paa en mindre ønskelig Maade ville kunne udstyffes, naar Hovedparcellen enten skal beholde 2 Tdr. Hartkorn eller indeholde 20 Tdr. Land boniteret Jord til Taxten 24. Vel har man ad Bevillingsveien i enkelte Tilfælde søgt at hæve de ved Lovgivningens Forstrifter om Hovedparcellens Størrelse forarsagede Vanskeligheder, men deels er dette i og for sig ikke nogen ønskelig Udvei at ty til i Almindelighed, og deels skulle disse Bevillinger, især i den senere Tid, have været uddeelte med stor Vaersømhed.

Vil man imidlertid foretage en saadan Forandring i Fordringerne til Hovedparcellen, at man baade opnaaer en Lettelse for de nævnte jydsk Eiendomme og andre dermed beslagtede, og samtidigt fastholde den Betydning, som den tidligere Lovgivning har tillagt Hovedparcellen, saa vil man neppe kunne gaae nogen anden Vej end Lovforslaget, der nedsætter Fordringen til Parcellens indre Bestaaffenhed, og derhos fordrer en vis, ikke ubetydelig Udstrækning.

Udvalget har imidlertid fundet den Bestemmelse mindre heldig, som skulde give Sikkerhed for at Hovedparcellen virkelig besidder en vis Productionsevne. „Opdyrket Jord“ er nemlig en